

thi jeg kunde godt forstaa, at det, som det var det ærede Medlem om at gøre, var at komme til at holde den Tale, han nu holdt, og aflægge Vidnesbyrd om sine Hensigters Renhed og sin Misfornøjelse med, hvad der er sket. Det er soleklart, at det fandt han begrundet, og det vil jeg ogsaa mene fra hans Synspunkt var rimeligt. Men det kunde som sagt være sket ved et Samraad, og der behøvedes ikke dertil noget Ændringsforslag, som i Virkeligheden vilde medføre en ny Praksis, blot fordi der er sket noget, han misbilliger. Jeg tror nemlig, det er forkert, hvis man ad Lovgivningsvejen vil binde Ministeriets Hænder, saa det ikke vil kunne yde midlertidige Laan til Gavn for Institutioner her i Landet. Jeg tror, man skal betænke sig to Gange, inden man indfører en saadan ny Praksis.

Altsaa, selve den Bestemmelse om Laan, som foreslaas indsat paa § 27, er noget nyt, det ærede Medlem vil indføre.

Men jeg gaar videre. Det ærede Medlems Ændringsforslag skulde nemlig, hvis han vilde udrette noget med det, aabenbart ikke have været stillet til § 27, men derimod til § 3 om Anbringelse af Kassebeholdningen. Det, det her gælder, er i Virkeligheden Kassebeholdningens Anbringelse, som det ærede Medlem mener har været urigtig, og som han derfor vil være sig imod i Fremtiden. Derfor burde han have stillet sit Forslag om en Anmærkning til § 3, Kassebeholdningen, og der have taget sin Forvaring. Her, paa § 27, er det formelt slet ikke paa sin Plads.

Men det skal jeg nu ikke opholde mig saa meget ved. Thi jeg tror i det hele taget ikke, det ærede Medlem er inde paa nogen praktisk Vej, naar han foreslaar Folketinget at vedtage en saadan Anmærkning. Jeg tror, derved vil Folketinget kun gøre Fortræd, og jeg tænker ikke, at nogen udenfor hans snævrere Kreds vil stemme for denne Anmærkning.

Jeg skal nu vende mig til den Sag, som har gjort, at det ærede Medlem har stillet dette Forslag, nemlig min Stilling til Laanet til Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Det er jo den Sag, der for ham og mange andre er det interessante. Var dette Laan ikke givet, vilde det ærede Medlem aldrig have tænkt paa at

rejse denne Sag. Hvad nu Laanet til Den sjællandske Bondestands Sparekasse angaar, saa har jeg jo ganske vist tidligere udtalt mig om det, men jeg skal gentage noget af det, jeg har sagt. Jeg kan maaske ogsaa sige noget nyt — ikke om selve Laanet, men noget nyt til Imødegaaelse af nogle af de Paastande, som det ærede Medlem her har fremsat, og maaske ogsaa til Imødegaaelse af nogle af de Paastande, der i den Presse, der staar det ærede Medlem nær, ere fremsatte mod mig, hvilke sidste Paastande mildest talt ere grove Usandheder — mildest talt.

Det, der blev anført for mig til Begrundelse af Laanets Stiftelse, var, at der var truet med et *run* af politisk Natur mod Sparekassen. At der var truet med noget saadant, er vitterligt nok. Det er kommet frem i alt Fald i Pressen, og Departementschefen sagde, at Alberti havde vist ham Truselsbreve — jeg selv har ingen set. Dette blev altsaa anført for mig til Begrundelse af Laanet, og det blev anført for mig, at hele Sparekassens Bestyrelse ønskede dette Laan. Jeg krævede ogsaa, at Bestyrelsen maatte godtgøre for mig, at den vilde have Laanet og derved viste, at den ansaa det for at være nødvendigt, og det ærede Medlem har jo nu oplæst et Udtog af Bestyrelsens Protokol, hvoraf det fremgaar, at Bestyrelsen har fundet Laanet nødvendigt. Det var jo Bestyrelsen, der kendte Sparekassens Forhold — jeg kunde ikke kende dem, havde ingen Adgang dertil og havde saamænd nok at gøre uden at behøve at tænke paa at sætte mig ind i Den sjællandske Bondestands Sparekasses Forhold. Men Bestyrelsen kendte eller burde kende Sparekassens Forhold. Naar jeg derfor krævede, at Bestyrelsen skulde forlange Laanet og derigennem tilkendegive sin Opfattelse af, at Laanet var forsvarligt for Sparekassen, maatte det være fuldt tilstrækkeligt. Jeg havde heller ingen Grund til at tvivle om, at Bestyrelsen handlede i fuldkommen god Tro og vel vidende om, hvordan Tilstanden var.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg kunde jo have krævet Kreditforeningsobligationer til Sikkerhed. Jeg tror, jeg tidligere har sagt her i denne Sal, — det er jo for en stor Del Gentagelser, her er